

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/154/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111221599
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2011:5111221599.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v právnej veci navrhovateľky: N. U., nar. XX.X.XXXX, bytom U. C., F. XXX, proti odporcovi: N. U., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. V., XXX, Č. C., o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 28.6.2011 domáhala, aby súd uložil odporcovi ako bývalému manželovi povinnosť prispievať jej ako rozvedenej manželke na výživu mesačne sumou 10,- eur, a to odo dňa podania návrhu na súd.

Svoj návrh odôvodnila tým, že jej manželstvo s odporcom bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 4C 126/2010 zo dňa 15.12.2010 (právoplatný dňa 12.2.2011), odporcovi v ňom bola uložená povinnosť platiť výživné na syna Michala v sume 100,- eur mesačne, vyživovaciu povinnosť si neplní; navrhovateľka je momentálne zamestnaná na znížený úväzok u zamestnávateľa Q. L.. C.. I.. U. , mesačná mzda bola dohodnutá na 154,- eur. Navrhovateľka poberá prídavok na dieťa 22,01 eur mesačne, iný príjem nemá; od 1.6.2011 žiada o poskytnutie dávky v hmotnej núdzi a príspevkov, o nároku dosiaľ nebolo rozhodnuté. Sama sa stará o 4-ročného syna, nemá možnosť nájsť si a vykonávať lepšie platenú prácu alebo prácu na plný úväzok.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 18.10.2011, v ktorom uviedol, že do júla 2011 bol evidovaný na Úrade práce v F., H. N., avšak podporu v nezamestnanosti nepoberal, potom si obnovil živnostenský list, takže musí platiť v zákonom stanovenej výške sociálne a zdravotné poistenie, čo jeho príjem z podnikania ledva pokryje, žije u svojej matky, ktorá ho finančne podporuje, rovnako ako navrhovateľka nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Odporca sa vzhľadom na uvedené domnieva, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný, pretože súd na návrh jedného z manželov určí rozsah vyživovacej povinnosti medzi rozvedenými manželmi tak, aby životná úroveň oboch bývalých manželov bola v zásade rovnaká. Zároveň odporca súhlasil s prejednaním veci vo svojej neprítomnosti a ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 27.10.2011 v celom rozsahu zotrvala na návrhu na začatie konania, poukázala pritom na skutočnosti, ktoré uviedla už v návrhu na začatie konania.

Súd vykonal dokazovanie okrem výsluchu navrhovateľky na pojednávaní aj oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 4C 126/2010 zo dňa 15.12.2010 a s vyjadrením odporcu k návrhu.

Podľa § 72 zákona č. 36/2005 Z. z. (Zákon o rodine - ďalej len „ZR“): (1) Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. (2) Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. (3) Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ZR: (1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. (2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Súd návrh navrhovateľky zamietol. V návrhu aj na pojednávaní sama uviedla, že je zamestnaná, a teda je schopná sama sa živiť, na základe čoho možno konštatovať, že nebol splnený základný predpoklad na priznanie uplatňovaného nároku podľa cit. ust. § 72 ods. 1 ZR (že ide o zamestnanie „na znížený úväzok“ či výška príjmu sú vedľajšie záležitosti, súd posudzuje hlavne samotnú schopnosť samostatne sa živiť - a tú navrhovateľka má). Nakoľko navrhovateľka má schopnosť sama sa živiť, nebolo už významné skúmať potreby a možnosti povinného - bývalého manžela. Príspevok na výživu rozvedeného manžela je postavený na inom princípe ako manželské výživné, kde základným pravidlom je v zásade rovnaká hmotná úroveň manželov.

Podľa § 142 ods. 1 OSP: Účastníkovi ktorý mal vo veci plný úspech, prizná súd právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 OSP: (1) O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. (2) Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. ...

Odporca mal vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, ani mu žiadne nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V prípade, ak nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. v platnom znení).